No. 29. **1840.**

VLISSINGSCHE COURANT.



Zaturdag ***7 Maart.***

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van tot 6 regels, is *f* 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Het Huwelijk des Konings.

De *Arnhemsche Courant* van den 3. dezer behelst het berigt, dat het Koninklijke huwelijk, van hetwelk reeds zoo lang sprake is geweest, thans onherroepelijk beslist schijnt.

De steller van dat berigt voegt er eenige opmerkingen bij, waarmede wij ons niet wel kunnen vereenigen, en waartegen wij daarom het een en ander moeten in het midden brengen.

Hetzij men eenen Koning in een constitutioneel land, met den berigtgever, aanmerkt als den eersten Ambtenaar van den Staat, hetzij men Denzelven in de gedachte eene hoogere plaats of betrekking dan dien van Ambtenaar toekent, en het *Koningschap*, als iets meer verhevens dan een *Ambt* beschouwt, zeker is het, dat de positie van zulk eenen Koning, ook met opzigt tot deszelfs huisselijke aangelegenheden, niet gelijk kan gesteld worden met die van den gewonen burger. Naarmate toch het standpunt waarop de eerste zich geplaatst ziet, hooger is, naarmate iedere Koninklijke daad meer algemeen gekend en beoordeeld wordt; naarmate het aantal menschen, welker geluk en tevredenheid men geroepen is te bevorderen grooter is, en die in zulk eene daad en hare gevolgen belang stellen en deelnemen; naar die mate komt het ons voor, wordt ook de verpligting grooter, om zich, met betrekking tot elke daad, hoe ook genaamd, zoodanig te regelen, dat zij het meest mogelijke genoegen, geluk, nut en tevredenheid aanbrengt, en naar diezelfde mate vermindert dan ook de vrijheid, om zulk eene daad louter te beschouwen uit het gezigtspunt van *persoonlijk* genot of genoegen.

Dit is een bezwaar, aan hoogheid en grootheid verbonden, doch wie deze aanvaardde, kende dit bezwaar te voren.

Het is overigens eene onjuiste stelling, waarop men de bevoegdheid eens Konings, om naar eigen lust en inzigten te kunnen huwen, grondon wil, dat namelijk ook de onderdaan dezelfde vrijheid bezit. Wordt ook, in den regel, niet bij den gewonen burger die keuze door omstandigheden en betrekkingen geleid en bepaald? en ondervinden niet doorgaande zij, welke die omstandigheden en betrekkingen uit het oog verloren, en zich daarover heen zetteden, hiervan wrange vruchten?

Wat al leed en lijden en onaangenaams, in het gewone maatschappelijke leven ondervonden, door het verachten of trotseren van datgene, wat men geliefde te noemen (en misschien meermalen teregt noemde) *vooroordeelen*, hetzij van het publiek, hetzij van ouders of kinderen, hetzij van andere bloedverwanten of personen, welke op ons toekomstig lot invloed konden uitoefenen!

Kan men de waarheid hiervan niet tegen spreken; gaat dus de stelling mank, dat in den regel de gewone burger in de keuze eener echtgenoot vrij en onafhankelijk, en niet gebonden zou zijn door omstandigheden, betrekkingen, verpligtingen of opinien, — zou het dan niet verkeerd zijn, uit die stelling af te leiden, dat een Koning, wiens werkkring zooveel grooter, wiens omstandigheden zooveel gewigtiger, wiens betrekkingen zooveel verhever en menigvuldiger, en wiens handelingen zooveel openbaarder zijn, — zich bij het doen van zulk eenen gewigtigen stap, aan dat alles niet zou behoeven te bekreunen?

Men bestempele de opinie eens volks met den naam van *vooroordeel*, het is daarom nog geene dwaasheid, maar in vele gevallen ware wijsheid, zulk een vooroordeel te ontzien, zoo niet te eerbiedigen; en wij behoeven ons niet ver in de geschiedenis te verdiepen, om de treurigste bewijzen te vinden van het onraadzame of gevaarlijke, van zich over algemeene vooroordeelen te willen heenzetten, of die vermetel te willen trotseren of bestrijden.

Nog vinden wij eene reden bij den berigtgever, waarom het huwelijk iets goeds zou kunnen aanbrengen, dat namelijk » die godslasterende afgoderij, » welke sommigen uit het slijk, waarin zij te huis » hooren, pleegden, zal ophouden, of met veracht- » ting zal worden aangezien."

Maar zou de schrijver durven verzekeren, dat maar alleen het *overdrevene* der gehechtheid en liefde van deze menschen zou wegvallen? dat niet die gevoelens *geheel en al*, of voor het grootste gedeelte, zouden worden uitgedoofd? dat voorts ook bij de niet-vaderlijken, het te sluiten huwelijk niet eenen allerontvoordeeligsten indruk maken zal, en ook bij dat talrijke deel der natie de gevoelens van gehechtheid en liefde zou doen verflaauwen? Kon de schrijver ons dit verzekeren, wij zouden althans met dit gedeelte zijner redenering vrede hebben; maar hij *zal*, hij *kan* dit niet verzekeren, omdat er veeleer gegronde vrees voor het tegenovergestelde schijnt te bestaan; en dit niet maar alleen, zoo als de schrijver voornamelijk schijnt te willen beweren, om godsdienstige beweegredenen, maar ook ten gevolge van een luid sprekend vaderlandsch gevoel, hetwelk niet maar op eenmaal, door eene pennestreek onder een traktaat gesteld, bevredigd kan worden of vergeten, op welke wijze ons land en volk is bejegend door eene natie, welke nu alleen in staat schijnt het middel te kunnen aanbieden, om de laatste dagen te veraangenamen van den Koning eens volks, dat door getrouwheid, opoffering en inspanning zich Zijner liefde en vaderlandsche gezindheden zoo in hooge mate had waardig gemaakt.

En vordert dan nu ons gemeenschappelijk, ons waarachtig vaderlandsch belang, dat eene gebeurtenis tot stand kome, welke aanleiding zou kunnen geven tot verwijdering, tot verflaauwing of uitdooving der gevoelens van achting en liefde van het Nederlandsche volk voor zijnen Koning? Zou dit het geluk van beiden bevorderen, en uitzigt geven op eene toekomst van vrede, eensgezindheid, van kalme en krachtige zamenwerking ter bevordering van het heilige doel, — het welzijn des vaderlands, — het geluk *van allen?*

Inderdaad, ieder die het belang erkent van overeenstemming tusschen natie en Dynastie, die op de gevolgen ziet van het verbreken derzelve, die overtuigd is van de waarheid, reeds voor lang door onzen vaderlandslievenden dichter geboekt, dat » het » geluk van Nederland op het naauwst aan dat van » het Huis van Oranje is verknocht," — die zal er verre af zijn te wenschen, dat er verwijdering en verkoeling plaats grijpe tusschen de natie en het Hoofd van dat doorluchtige huis; en, voor zoo ver hij vreezen moet, dat de door ons omschrevene gebeurtenis geacht kan worden, daartoe te moeten leiden, zal hij vurig wenschen, dat de tijding, welke tot ons kwam, bij de uitkomst blijken moge, ongegrond te zijn geweest.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 28. Februarij. Onder de 476,386 inwoners van St. Petersburg bevinden zich ongeveer 200,000 mannen meer dan vrouwen, en 12,474 vreemdelingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2. Maart. Aan de beurs is eene telegrafische dépêche van de Onder-Prefect van Bayonne aan den Minister van Binnenlandsche Zaken aangeplakt, van dezen inhoud:

» Ten gevolge van ernstige wanorden in den boezem der Kamer en van pogingen tot oproer, is Madrid den 24. in staat van beleg gesteld; de Zitting geschorst geworden. Bij het afgaan van den courier begon zich de rust te herstellen."

— *Espartero* is den 23. voor Segura aangekomen; hij heeft de stad doen opeischen en op de weigering van het garnizoen zijne batterijen opgeworpen, met welke hij den 25. het geschut des vijands tot zwijgen heeft gebragt. Men verwachtte eene spoedige overgave, en volgens een berigt uit Saragossa, heeft deze werkelijk plaats gehad en waren de Christino's den 27., des ochtens ten zeven ure, meester van de vesting.

— Het ministerie is thans tot stand gekomen. De benoemingen zijn door den Koning gisteren geteekend en om die reden zal het nieuw Ministerie waarschijnlijk dat van den eersten Maart genoemd worden. Het is aldus zamengesteld: *Thiers*, tot minister van buitenlandsche zaken en president van den raad, *de Remusat*, tot minister van binnenlandsche zaken; *Vivien*, tot minister van justitie en eeredienst; *Pelet*, de la Lozère, tot minister van finantien; *Cousin*, tot minister van het openbaar onderwijs; de generaal *Cubières*, tot minister van oorlog; de admiraal *Roussin*, tot minister van marine; *Jaubert* tot minister van openbare werken; *Gouin*, tot minister van koophandel.

— Men heeft thans berigten uit de stad Algiers tot den 22. Februarij. In den onmiddellijken omtrek dier stad heeft, behalve eenige rooverijen en het opligten van eenige volkplanters door rondstroopende Arabieren, niets bijzonders plaats gehad. In de provincie Oran hebben in de eerste dagen van Februarij, zoo als men reeds wist, zeer ernstige vijandelijkheden plaats gehad. Vooral hebben de Arabieren de uiterste pogingen gedaan, om Mostaganem en Mazagron te veroveren. De reduit van de laatste plaats was slechts door 123 man bezet, die een bruikbaar stuk geschut hadden. Vele honderden Arabieren hebben bij herhaling op dit punt storm geloopen, en hetzelve ook uit nabijgelegene huizen bestookt. Zij hebben hun vaandel meer dan eens op de wallen der kleine sterkte geplaatst, maar hunne woeste dapperheid heeft, zoo als gewoonlijk, voor de Europesche krijgskunst moeten onderdoen. Na voor de twee genoemde plaatsen een betrekkelijk vergroot verlies te hebben geleden, zijn de manschappen van vele stammen moedeloos huiswaarts gekeerd. De tijdingen uit de provincie Constantine zijn steeds uitermate gunstig.

— Uit Toulon schrijft men, dat de Kolonel *de la Rue*, een Adjudant van den minister van oorlog, die onlangs naar Algiers is overgestoken, aldaar de aanstaande komst van den Hertog *van Orleans* aankondigt. Te Toulon werd er over geraadpleegd, om sommige bekwame koopvaardij-Kapiteins, in de tijdelijke betrekking van zee-officier, op 's lands oorlogschepen te plaatsen, daar men bij de tegenwoordige uitbreiding der Fransche zeemagt gebrek aan bekwame zee-officieren had. Men beklaagde zich in die stad, dat van de onlangs uitgeschrevene ligting van 80,000 man zulk een gering deel voor de zeedienst bestemd is.

— In het groote gasthuis *de la Charité* te Lijon is een akelig geval gebeurd. Eene der dienende zusters boven het groote spaarfornuis eenige touwen in orde willende brengen, klom op hetzelve en zette onvoorzigtelijk de voeten op het deksel van den geweldig grooten, in twee deelen gescheiden kookketel. Eensklaps schiet het deksel uit, de ongelukkige vrouw glijdt in den ketel en de opening gaat boven haar weder toe. Door eene gelukkige omstandigheid, was de ketel niet vol en het water nog niet aan de kook. Zij brandde zich niet te min zwaar en zou voorzeker binnen weinige oogenblikken gestikt zijn, zoo zij de kracht niet gehad had het deksel op te ligten, en om hulp te roepen. Men schoot toe, trok haar uit den ketel en ontkleedde haar, doch het vel liet hierbij van de beenen los, en niettegenstaande alle toegebragte hulp, vreest men voor haar leven.

— De Amerikaansche zendeling *M. Coan* verhaalt, dat te Hilo, een der Sandwichs-eilanden,

de zee plotseling tot eene hoogte van 15 à 20 voeten boven de oppervlakte steeg, en deze waterberg, even als eene donderbui, op het dorp is neder gekomen en honderd huizen met deszelfs bewoners heeft verzwolgen. Er bestond voor dit natuurverschijnsel geene buitengewone of zigtbare oorzaak.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 2. Maart. De leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn thans werkelijk aangeschreven, om zich op Woensdag den 18 dezer maand, des namiddags ten twee ure, in deze residentie te vereenigen, ten einde hunne werkzaamheden te hervatten.

— Er zijn onderscheiden geruchten in omloop nopens de ontwerpen, die de Regering voornemens zou zijn aan de Tweede Kamer, bij de hervatting harer werkzaamheden, aan te bieden. Men spreekt, onder anderen, van een voorstel tot het openen eener geldleening, naar sommigen meenen van dertig millioenen guldens, welke strekken zou tot den afkoop der oostindische producten van de Ned. Handel-Maatschappij, en die in verband zouden staan met andere finantiële operatien, welke het Gouvernement op het oog zou hebben.

Thans zijn rondgedeeld de processen-verbaal der Afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, betreffende de herziening der Grondwet.

Het blijkt dat men in sommige Afdeelingen bijzonder op de splitsing van de provincie Holland in twee afzonderlijke gewesten met de meeste kracht heeft aangedrongen. Over het algemeen beschouwde men Holland, vooral in vergelijking met andere gewesten, veel te uitgestrekt, vooral wat de bevolking betreft.

Zeer uiteenloopend was het gevoelen van de leden, over het noodzakelijke en het doelmatige van het behoud van eenige grondwettige instellingen, hetzij op den tegenwoordigen of eenen eenigzins anderen voet, vooral wanneer zij dit in verband bragten met de dringende noodzakelijkheid, die er bestaat om van de gelegenheid welke zich aanbiedt gebruik te maken, ten einde de staatsinstellingen zoo veel mogelijk te vereenvoudigen, om hierdoor tot eene gewenschte spaarzaamheid te geraken. In het bijzonder sloeg men daarbij het oog op een Raad van State en de Eerste Kamer der Staten-Generaal, ook zelfs op de Algemeene Rekenkamer, waarvan men het groote nut niet kon erkennen, en welke collegien zoo aanzienlijke uitgaven vorderden. Er waren intusschen vele leden, die, wat den Raad van State aangaat, van een ander gevoelen waren, doch die tevens zwaarwigtige bedenkingen hadden tegen het van Regeringswege gedane voorstel, dat het Hoofd van den Staat de leden van den Raad van State naar welgevallen zou kunnen ontslaan. Men was van oordeel, dat de onafhankelijkheid der Staatsraden daardoor grootelijks zou lijden.

Sprekende van de Eerste Kamer, heeft men het verlangen uitgedrukt, dat de pensioenen van hen, die voortdurend bij het bestaan van dat collegie tot het lidmaatschap daarvan mogten worden geroepen, in mindering zouden strekken van het tractement, hetwelk aan de betrekking van lid der Eerste Kamer mogt verbonden worden.

De meeste leden keurden het voorgestelde getal leden der Tweede Kamer (58) voldoende, maar waren het niet eens nopens de wijze van verdeeling van het getal leden over de onderscheiden gemeenten. Men vermeende dat daarvoor beter maatstaf behoorde te bestaan, en dat het vast te stellen aantal leden behoorde omgeslagen te worden over de bevolking der provincien, naar de laatste volkstelling, die er had plaats gehad.

Te dezer gelegenheid heeft men er ook op aangedrongen, dat de beide Kamers der Staten-Generaal, als mede de Provinciale Staten, in het openbaar zitting houden en beraadslagen zouden. In geen dezer collegien valt iets voor, dat aan de natie onbekend zou moeten blijven, en bijzonder wat de Eerste Kamer aangaat, begreep men niet waarom eene Kamer (waarin hetzelfde voorviel als in eene andere, die in het openbaar gehouden wordt), met gesloten deuren zou moeten raadplegen.

Na het afhandelen van aangeboden ontwerpen van wet, is men in de Afdeelingen met de meeste aandacht overgegaan tot het opgeven der bekende punten, die, naar de meening van velen of van enkelen, bij eene herziening der Grondwet al verder in aanmerking dienden te komen.

De slotsom van de meest gezette overwegingen van de meerderheid der Afdeelingen is dan ook geweest, dat de Grondwet, in velerlei opzigten, aanmerkelijke verbetering en wijziging behoeft; dat men de grondslagen van het Staatsgebouw echter onaangeroerd wilde laten; dat men de invoering der ministeriële verantwoordelijkheid, in dien uitgestrekten zin als velen daaraan verlangden te geven, niet doelmatig beschouwde; dat ook eene verandering van het verkiezingsstelsel zeer gevaarlijk toescheen; maar dat men bij het uiten van den wensch, dat er meerdere wijzigingen in de Grondwet wierden gebragt, op het oog had veranderingen, waardoor aan de bestaande grondwettelijke instellingen meerder ontwikkeling zou kunnen worden gegeven, meerder kracht daaraan bijgezet en zij alzoo als het ware meerder aan het doel zouden beantwoorden, waarmede zij zijn daargesteld en gevestigd.

— Sedert eenige dagen merkt men in deze Residentie, eene bijzondere neiging op, tot het aanbouwen van woningen, welke de ellendigste, en vaak min bezochtste gedeelten der Stad, in aangename straten herscheppen. De bevolking neemt dan ook aanmerkelijk toe, gelijk wij uit de laatste tienjarige volkstelling gezien hebben. Behalve de van tijd tot tijd nieuw aangebouwde, zoo als op Schuddegeest, in de Lombardstraat, over de Dennewegs-Brug als anderszins, vernemen wij, dat er bereids wederom een honderdtal woningen aan een der Buitensingels gebouwd zal worden, alsmede nog vijftien op Schuddegeest. Ook aan het Kanaal zou men voornemens zijn, een groot aantal te plaatsen. Van de zijde der Stedelijke Regering is men mede bedacht op aangename versieringen der Stad, zoo als het gelijk maken der Duinen, van af het Badhuis, tot aan de brug op den nieuwen Scheveningschen Weg, hetgeen een bevallig vergezigt opleveren zal. Ook is er sprake, dat de Maliebaan aangelegd zal worden tot een fraaije publieken Engelschen tuin. De exercitie-plaats, welke daardoor vervalt, zoude alsdan gevestigd worden, in een stuk land, aan de overzijde der Kazerne op den Hoogen Wal, waarmede door middel eener brug gemeenschap zou worden gehouden. — Bij alle deze en dergelijke verbeteringen en verfraaijingen is het te hopen, dat er ook éénmaal zou worden overgaan, tot eene betere en meer doelmatige Straat-verlichting, waarop reeds zoo menigwerf is aangedrongen, want men kan het zich niet ontveinzen, dat onze Residentie-Stad hierin karig bedeeld wordt; zoo ook het vernieuwen der bestrating van verschillende Wijken, welke in eenen allerellendigsten toestand verkeeren, zoo als het Achterom, Nachtegaalspad, Uilenboomen, Lapstraatje, enz. enz. (*H. Nieuwsb.*)

— Den 1. dezer, bij het uitgaan van de Kloosterkerk, heeft de ongelukkige vrouw van *Ligtlyf*, die laatstleden Maandag, met zijne medepligtige, door het Hof van Holland is ter dood veroordeeld, een request om gratie voor hem aan Z. M. aangeboden. Men heeft opgemerkt dat de Koning zich met deze vrouw, welke van hare drie kinderen vergezeld werd, en vóór en gedurende het regtsgeding zulk eene voorbeeldige grootmoedigheid heeft betoond, vrij lang en op de minzaamste wijze heeft onderhouden.

— Z. M. heeft dezer dagen bepaald: 1°. dat er, gedurende dit jaar, geene andere troepen voor de Oost-Indien zullen worden bestemd, dan die, welke noodig zijn ter begeleiding derwaarts van de negerrecruten der kust van Guinea; en 2°. dat ter completering, enz. van de onderscheidene garnizoenen in de West-Indische bezittingen, gedurende opgemeld tijdvak, een bepaald getal onder-officieren en manschappen derwaarts zal worden gezonden."

— In het Vaderland is berigt ontvangen, dat Z. Hoogw. monsignore *van Wyckerslooth*, Bisschop van Curium, den 31 Januarij jongstleden te Rome is aangekomen en den 5 Februarij door Graaf *Liedekerke Beaufort*, Nederlandsch Gezant bij den H. Stoel, aan Z. H. zou worden voorgesteld.

— Te Gheel, in het gesticht voor krankzinnigen, is den 20 Februarij overleden zekere *François de Vosse*, in den ouderdom van 105 jaren.

— Te Besoijen, nabij Waalwijk zijn den 3. dezer zeven huizen met bijbehoorende stallingen of schuren, eene prooi der vlammen geworden.

— Den 27 Februarij is te Nieuwer-Amstel van 3 zonen bevallen *Aaltje de Ruiter*, huisvrouw van *Dirk Helsloot*, veehouder aldaar. Bij 9 bevallingen is deze vrouw moeder van 15 kinderen geworden.

— In Januarij zijn 12,008 en in Februarij 15,014 personen met den stoomwagen van Amsterdam naar Haarlem en van daar terug vertrokken; de opbrengst in de eerste maand is geweest *f* 6093,05 en in de laatste *f* 7643,87.

ARNHEM, den 3. Maart. Naardien wij hebben vernomen, dat er lieden zijn die uit de *Opregte Haarlemsche Courant* eene collectie verzamelen van de hartroerendste advertentiën, bieden wij hun de volgende aan, letterlijk uit het *Merseburger Wochenblatt* genomen:

» Mijn echtgenoot is niet meer. Hij wilde niet langer leven. Doch had hij het ook gewild, het podagra trad hem in de maag, en in den nacht van den 9^n^. Den 10. Februarij kwam de dood daarbij. Ik zet de affaire voort. Tevens maak ik bekend dat het onwaar is, dat ik mijn' meesterknecht huwe. Ik verbind mij met den geneesheer van mijn echtgenoot, die den afgestorvene zoo veel trouw en liefde betoonde, dat ik getroost op hem vertrouwen kan. Van deelnemingsbrieven verzoekt verschoond te blijven, de troostlooze weduwe *Katharina Gaber*, geele-kaarsen fabrikants zalige weduwe."

ZIERIKZEE, den 2? Maart. Bij de tienjarige volkstelling op den 1 Januarij 1840, bestond de bevolking dezer stad uit 6890 zielen, te weten: van het mannelijk geslacht 3141, waaronder 1906 ongehuwden, 1115 gehuwden en 120 weduwenaars; van het vrouwelijk geslacht 3749, waaronder 229? ongehuwden, 1120 gehuwden en 337 weduwen; de bevolking is verdeeld in 5143 Protestanten, 168? Roomsch-Catholijken, 53 Israëliten en 13 van niet genoemde gezindheden.

MIDDENPRIJZEN,
van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
VAN DEN 5. MAART 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsch. Mudde.*	
N. Walcher. Tarwe	*f* 10,00	Boekweit	*f* 6,25
N. Zeeuwsche Tarwe	- 9,60	Zeeuws. Groene Erwten	- 9,00
Zeeuwsche Rogge	- 7,00	Idem Paardeboonen	- 5,50
Noordbr. Rogge	- 6,50	Idem Duiveboonen	- 0,00
Winter Garst	- 5,90	Koolzaad	- 11,50
Zomer Garst	- 5,75	Zomerzaad	- 0,00
Walchers. Paardeboon.	- 5,85	Kanariezaad	- 0,00
Idem Bruine Boonen	- 11,00	Raap-Olie	*f* 39,00 p. v.
Idem Witte Boonen	- 9,25	Patent-Olie	- 40,50 « «
Idem Witte Erwten	- 9,00	Lijn-Olie	- 33,50 « «
Idem Groene Erwten	- 10,00	Lijnkoek *f* 10,00 per 100 stuks	
Haver	- 3,50	Raapkoek - 63,00 « 1040 » »	

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 15 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 6. Maart. Sedert den 4. dezer zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Soho, T. Whitecombe, van Londen; T. Jackson, van Hull, beide met passagiers en stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

Steffanino, E. Liporeaz, naar Konstantinopel, met suiker.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.